

CONGRESUL AL XIII-LEA AL ASOCIAȚIEI INTERNAȚIONALE A FEMEILOR MEDICI (AIFM)

(Paris, 3—7 IX 1972)

Congresul al XIII-lea al Asociației Internaționale a femeilor medici, o vastă întrunire științifică cu 571 participante din 34 țări din toate continentele lumii, cu sediul la noua Facultate de medicină a Universității René Descartes din Paris, a fost deosebit de interesant și util. Programul a cuprins pe lângă manifestările științifice și culturale și probleme organizatorice, sociale.

În Comitetul de onoare și la deschiderea Congresului, au participat personalități marcante ale vieții medicale, de stat și culturale din Franța. Partea științifică a avut ca tematică *Toxoplasmoza* cu 45 comunicări, grupate după caracterul lor în următoarele ședințe:

— *Epidemiologie*, sub conducerea dr. H. de Roever-Bonnet, cuprinzând teme legate de: descoperirea toxoplasmozei; noi aspecte ale epidemiologiei toxoplasmozei; epidemiologia toxoplasmozei la Berlin, în Brazilia, Japonia, Israel, Marea Britanie;

infestarea cu toxoplasmoză pe Coasta de Azur; aspecte ale cercetărilor asupra toxoplasmozei în Liban.

— *Anatomie patologică*, ședință desfășurată sub președinția dr. J. Musini-Montpellier, cu temele: limfadenopatia din toxoplasmoză; anatomia unui caz de transplant renal cu toxoplasmoză; toxoplasmoza sistemului nervos.

— *Laborator*, președintă a ședinței fiind, dr. A. Garven: diagnosticul de laborator și orientarea diagnosticului serologic în toxoplasmoză; tehnica de diagnostic cu anticorpi imunofluorescenti; studiul infrațiuunilor imunologice, reacția de fixare a complementului și reacția electroforetică din toxoplasmoză; toxoplasmoza și virusurile asociate.

— *Toxoplasmoza dobândită*, președintă a ședinței: dr. J. E. Jeffress, s-au dezbătut probleme ca: leziunile viscerale și formele ganglionare ale toxoplasmozei; toxoplasmoza și aparatul cardiovascular; radiologia toxoplasmozei.

— *Toxoplasmoza congenitală*, președintă dr. M. Ono: istoricul toxoplasmozei congenitale; diagnosticul și tratamentul toxoplasmozei în pediatrie; aspectele afecțiunii oculare în toxoplasmoză; complicațiile viscerale tardive în toxoplasmoza congenitală; formele icterice pure ale toxoplasmozei neonatale; incidența toxoplasmozei la deficienții mintali; viitorul copiilor născuți din mame cu toxoplasmoză.

— *Toxoplasmoza și sarcina*, președintă a ședinței: dr. A. Fornerod. S-au discutat temele: avortul și mortalitatea fetală în toxoplasmoză; tratamentul toxoplasmozei la gravide; prevenirea toxoplasmozei la gravide prin controale de rutină; morfologia și citologia aparatului genital feminin în toxoplasmoză.

Concluziile adoptate în urma prezentării lucrărilor și discuțiilor asupra acestei afecțiuni au relevat necesitatea cunoașterii tuturor aspectelor toxoplasmozei mai ales de către corpul medical, dar și de către public, precum și efectuarea obligatorie a testelor de diagnostic la femeile gravide și nou-născuți, pentru a se putea aplica măsuri terapeutice precoce. Comitetului de conducere al AIFM îi revine sarcina de a se ocupa de organizarea, îndrumarea și sprijinirea acțiunii de combatere a toxoplasmozei.

Rezoluțiile generale, care urmează să fie prezentate ministerelor de sănătate ale tuturor țărilor, au cuprins mai ales apescte stringente ale sănătății publice, ne-rezolvate încă în țările capitaliste și s-au referit la: examene medicale obligatorii în timpul sarcinii, gratuit dacă este posibil; asigurarea unor condiții mai avantajoase femeilor în timpul serviciului, dacă nu au o continuitate în activitate din motive familiale; să se organizeze în mod cât mai elastic învățământul post-universitar, spre a li se ocaziona participarea la acesta în conformitate cu timpul disponibil și totodată fără a fi obligate să abandoneze pe cât posibil serviciul din cauza unor probleme familiale (sarcină, lehozie, creșterea copiilor).

Pentru viitorul Congres, care va avea loc în anul 1976, au fost propuse următoarele teme: maladiile virale și sechelele lor; îngrijirea și preocupările medicale legate de perioada copilăriei și adolescenței; formarea medicală în perioada de student, medic și condițiile perfecționării permanente a medicilor.

Țara noastră a participat cu o comunicare (Victoria Zinca, București și prin prezența semnatorilor acestui articol). Ca orice manifestare științifică, a contribuit la apropierea și colaborarea femeilor medicilor din țări diferite și specialități variate.

dr. Eugenia Stanciu
dr. Gr. Stanciu